

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษามาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิภังค์เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ในการศึกษาแบ่งการวิเคราะห์ผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะทั่วไป 2) ลักษณะความสุข 3) ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิภังค์ 4) การอภิปรายผล โดยแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

จากการสำรวจโดยแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งให้ข้อมูลถึงลักษณะทั่วไป คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.1.1 เพศ

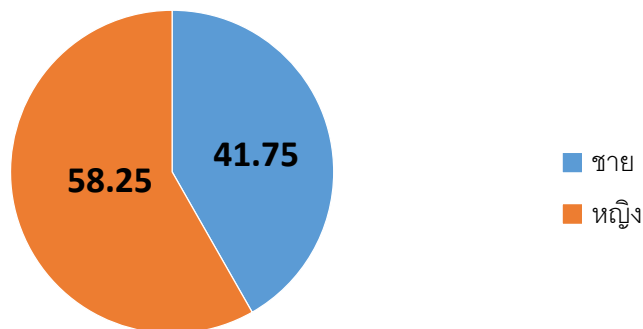
จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นประชากรเป็นเพศชายจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 และจำนวนประชากรที่เป็นเพศหญิงมี 233 คน หรือร้อยละ 58.25 ที่แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย-เพศหญิง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	167	41.75
หญิง	233	58.25
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

อัตราส่วนชาย-หญิงของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 4.1 อัตราส่วนระหว่างเพศชาย-เพศหญิงของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

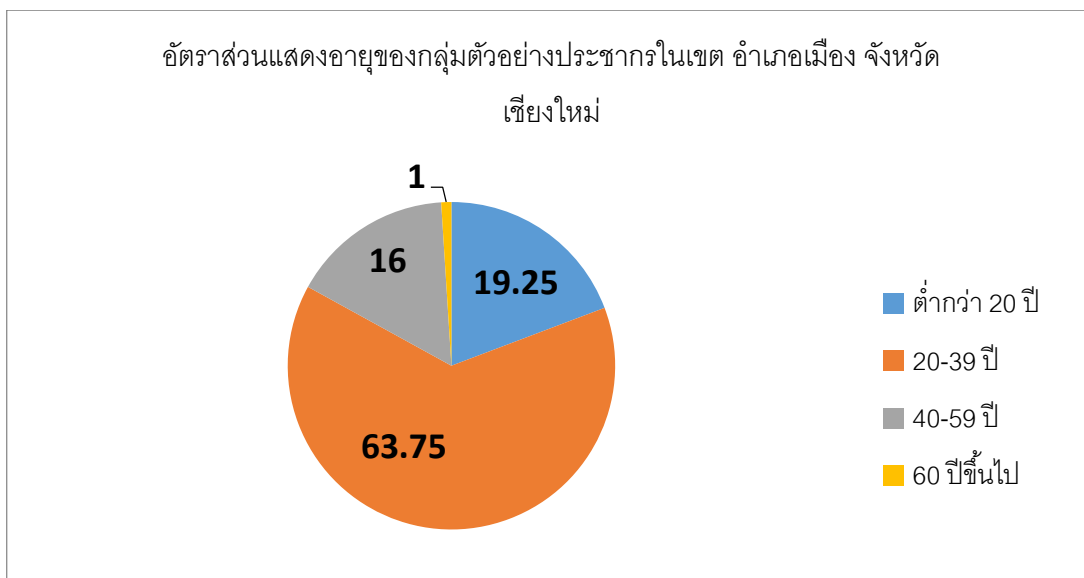
4.1.2 อายุ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง พบว่าช่วงอายุส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วง 20-39 ปี มีอยู่ถึง 255 คน หรือร้อยละ 63.75 และตามมาด้วยช่วงอายุที่ต่ำกว่า 20 ปี มี 77 คน หรือร้อยละ 19.25 และช่วงอายุ 40-59 ปี มี 64 คน หรือร้อยละ 16 และช่วงอายุที่มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป ที่มี 4 คน หรือร้อยละ 1 ตามลำดับ ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	77	19.25
20-39 ปี	255	63.75
40-59 ปี	64	16
60 ปีขึ้นไป	4	1
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

ภาพที่ 4.2 อัตราส่วนแสดงอายุของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

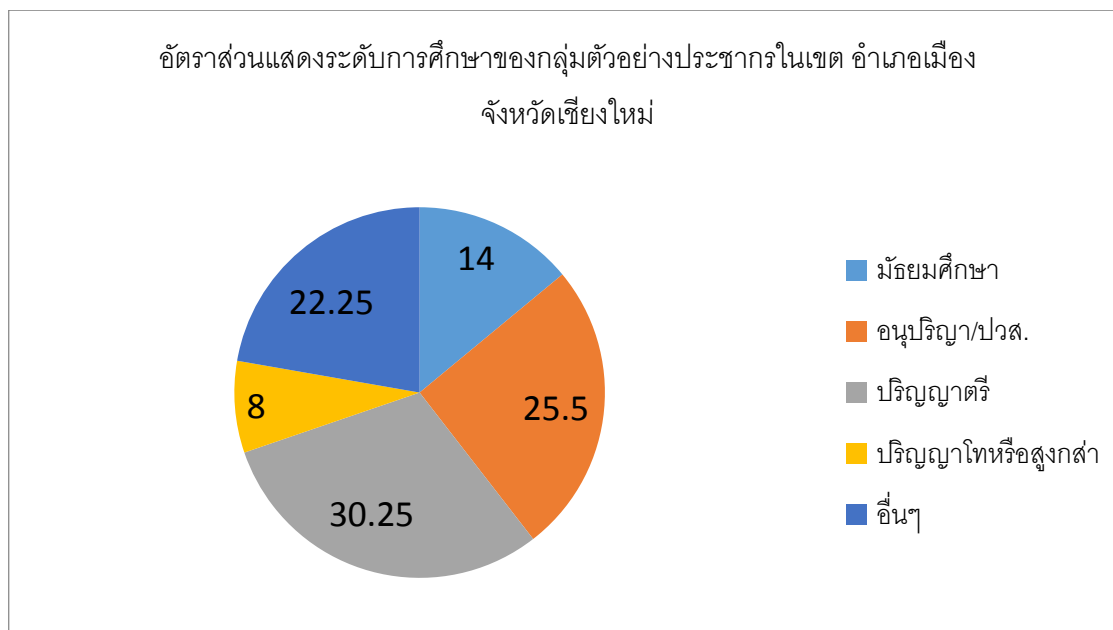
4.1.3 ระดับการศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง พบว่าระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปริญญาตรี 121 คน หรือร้อยละ 30.25 อนุปริญญา/ปวส. มี 102 คน หรือร้อยละ 25.5 ระดับมัธยมศึกษา มี 56 คน หรือร้อยละ 14 ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มี 32 คน หรือร้อยละ 8 และระดับการศึกษาอื่น ๆ มี 89 คน หรือร้อยละ 22.25 ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	56	14
อนุปริญญา/ปวส.	102	25.5
ปริญญาตรี	121	30.25
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	32	8
อื่นๆ	89	22.25
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

ภาพที่ 4.3 อัตราส่วนแสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

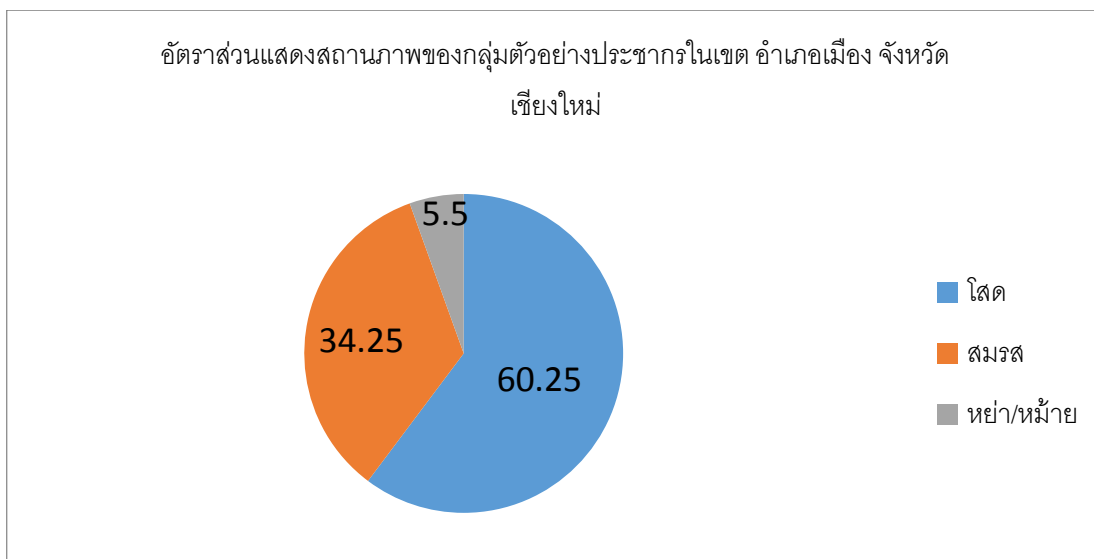
4.1.4 สถานภาพ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง พบว่าลักษณะสถานภาพของตัวอย่างประชากรมี สถานภาพเป็นโสดส่วนใหญ่มีถึง 241 คน หรือร้อยละ 60.25 สถานภาพสมรสมี 137 คน หรือร้อยละ 34.25 และสถานภาพหย่า/หม้ายมี 22 คน หรือร้อยละ 5.5 ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	241	60.25
สมรส	137	34.25
หย่า/หม้าย	22	5.5
แยกกันอยู่	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

ภาพที่ 4.4 อัตราส่วนแสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

4.2 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษามาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิชานัยครั้งนี้ ได้ใช้ตัวชี้วัดดังนี้ รายได้ เวลาในการทำงาน จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งจากผลการศึกษาได้ดังนี้

4.2.1 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านรายได้

ระดับรายได้ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็น ดังนี้ รายได้น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน มี 208 คน หรือร้อยละ 52 รายได้น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน มี 117 คน หรือร้อยละ 29.25 ระดับรายได้ที่น้อยกว่า 20,000 บาท/เดือน มี 51คน หรือร้อยละ 12.75 ระดับรายได้ที่น้อยกว่า 30,000 บาท/เดือน มี 22 คน หรือร้อยละ 5.5 และระดับรายได้ที่น้อยกว่า 50,000 บาท/เดือน มี 2 คน หรือร้อยละ 0.5 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ระดับรายได้กลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

รายได้ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท/เดือน	208	52
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	117	29.25
น้อยกว่า 20,000 บาท/เดือน	51	12.75
น้อยกว่า 30,000 บาท/เดือน	22	5.5
น้อยกว่า 50,000 บาท/เดือน	2	0.5
น้อยกว่า 100,000 บาท/เดือน	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และระดับรายได้ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุดมีลักษณะเป็น ดังนี้ ระดับรายได้ที่มากกว่า 1,000,000 บาท/เดือนมี 2 คน หรือร้อยละ 0.5 ระดับรายได้ที่มากกว่า 500,000 บาท/เดือน มี 42 คน หรือร้อยละ 10.5 ระดับรายได้ที่มากกว่า 300,000 บาท/เดือน มี 27 คน หรือร้อยละ 6.75 ระดับรายได้ที่มากกว่า 100,000 บาท/เดือน มี 256 คน หรือร้อยละ 64 ระดับรายได้ที่มากกว่า 50,000 บาท/เดือน มี 62 คน หรือร้อยละ 15.5 และระดับรายได้ที่มากกว่า 30,000 บาท/เดือนมี 11 คน หรือร้อยละ 2.75 ซึ่งจะพบว่าระดับรายได้ที่ทำกลุ่มตัวอย่างมีความสุขส่วนใหญ่มากกว่า 100,000 บาท/เดือน ร้อยละ 64 และมากกว่า 1,000,000 บาท/เดือน มีแค่ 2 คน หรือร้อยละ 0.5 ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ระดับรายได้กลุ่มตัวอย่างที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด

รายได้ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 30,000 บาท/เดือน	11	2.75
มากกว่า 50,000 บาท/เดือน	62	15.5
มากกว่า 100,000 บาท/เดือน	256	64
มากกว่า 300,000 บาท/เดือน	27	6.75
มากกว่า 500,000 บาท/เดือน	42	10.5
มากกว่า 1,00,000 บาท/เดือน	2	0.5
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.2 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านเวลาในการทำงาน

ชั่วโมงการทำงานที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย มีลักษณะดังนี้ ชั่วโมงการทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน มี 153 คน หรือ ร้อยละ 38.25 มากที่สุด ตามมาด้วยชั่วโมงการทำงานมากกว่า 6 ชั่วโมง/วัน 98 คน หรือ ร้อยละ 24.5 ตามด้วยชั่วโมงการทำงานมากกว่า 10 ชั่วโมง/วัน 67 คน หรือร้อยละ 16.75 ตามด้วย ชั่วโมงการทำงานมากกว่า 4 ชั่วโมง/วัน หรือร้อยละ 13.75 และสุดท้ายชั่วโมงทำงานมากกว่า 12 ชั่วโมง/วัน 27 คน หรือร้อยละ 6.75 ดังที่ได้แสดงตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 เวลาในการทำงานกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

เวลาทำงานที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 4 ชั่วโมง/วัน	55	13.75
มากกว่า 6 ชั่วโมง/วัน	98	24.5
มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	153	38.25
มากกว่า 10 ชั่วโมง/วัน	67	16.75
มากกว่า 12 ชั่วโมง/วัน	27	6.75
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และชั่วโมงการทำงานที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด มีลักษณะดังนี้ ชั่วโมงการทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมง/วัน มี 322 คน หรือ ร้อยละ 80.5 มากที่สุด ตามมาด้วยชั่วโมงการทำงานน้อยกว่า 6 ชั่วโมง/วัน 65 คน หรือร้อยละ 16.25 และสุดท้ายตามด้วยชั่วโมงการทำงานน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน 13 คน หรือ ร้อยละ 3.25 ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 เวลาในการทำงานกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด

เวลาทำงานที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 4 ชั่วโมง/วัน	322	80.5
น้อยกว่า 6 ชั่วโมง/วัน	65	16.25
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	13	3.25
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.3 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้าน จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์

จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีการเจ็บป่วยที่
ต้องการพบแพทย์เพื่อรักษามากกว่า 2 ครั้ง/ปี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 98 คน หรือร้อยละ
24.5 ถ้ามากกว่า 5 ครั้ง/ปี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 286 คน หรือร้อยละ 71.5 และถ้ามากกว่า
5 ครั้ง/ปี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 16 คน หรือร้อยละ 4 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบ แพทย์ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 2 ครั้ง/ปี	98	24.5
มากกว่า 5 ครั้ง/ปี	286	71.5
มากกว่า 8 ครั้ง/ปี	16	4
มากกว่า 10 ครั้ง/ปี	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่ทำให้มีความสุขมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีการเจ็บป่วยที่
ต้องการพบแพทย์เพื่อรักษาน้อยกว่า 2 ครั้ง/ปี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุข 374 คน หรือร้อยละ
93.5 และถ้าน้อยกว่า 5 ครั้ง/ปี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 26 คน หรือร้อยละ 6.5 ดังที่แสดงดัง
ตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด

จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบ แพทย์ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ครั้ง/ปี	374	93.5
น้อยกว่า 5 ครั้ง/ปี	26	6.5
น้อยกว่า 8 ครั้ง/ปี	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.4 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว

เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวน้อยกว่า 4 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 71 คน หรือร้อยละ 17.75 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวน้อยกว่า 6 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 138 คน หรือร้อยละ 34.5 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวน้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 166 คน หรือร้อยละ 41.5 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวน้อยกว่า 10 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 11 คน หรือร้อยละ 2.75 และถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวน้อยกว่า 12 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 14 คน หรือร้อยละ 3.5 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 4 ชั่วโมง/วัน	71	17.75
น้อยกว่า 6 ชั่วโมง/วัน	138	34.5
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	166	41.5
น้อยกว่า 10 ชั่วโมง/วัน	11	2.75
น้อยกว่า 12 ชั่วโมง/วัน	14	3.5
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้มีความสุขมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 4 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 32 คน หรือร้อยละ 8 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 6 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 112 คน หรือร้อยละ 28 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 81 คน หรือร้อยละ 20.25 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 10 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 67 คน หรือร้อยละ 16.75 ถ้ามีเวลาที่จะได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 12 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 92 คน หรือร้อยละ 23 และมากกว่า 15 ชั่วโมง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 16 คน หรือร้อยละ 4 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด

เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 4 ชั่วโมง/วัน	32	8
มากกว่า 6 ชั่วโมง/วัน	112	28
มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน	81	20.25
มากกว่า 10 ชั่วโมง/วัน	67	16.75
มากกว่า 12 ชั่วโมง/วัน	92	23
มากกว่า 15 ชั่วโมง/วัน	16	4
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.5 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้าน จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม

จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมน้อยกว่า 2 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 128 คน หรือร้อยละ 32 ถ้ามีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมน้อยกว่า 5 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 155 คน หรือร้อยละ 38.75 ถ้ามีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมกว่า 8 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 72 คน หรือร้อยละ 18 และถ้าน้อยกว่า 10 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 45 คน หรือร้อยละ 11.25 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ครั้ง/เดือน	128	32
น้อยกว่า 5 ครั้ง/เดือน	155	38.75
น้อยกว่า 8 ครั้ง/เดือน	72	18
น้อยกว่า 10 ครั้ง/เดือน	45	11.25
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้มีความสุขมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมมากกว่า 2 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุข 57 คน หรือร้อยละ 14.25 ถ้ามากกว่า 5 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุข 244 คน หรือร้อยละ 56 ถ้ามากกว่า 8 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุข 107 คน หรือร้อยละ 26.75 และถ้ามากกว่า 10 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุข 12 คน หรือร้อยละ 3 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด

จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้มีความสุขมากที่สุด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 2 ครั้ง/เดือน	57	14.25
มากกว่า 5 ครั้ง/เดือน	224	56
มากกว่า 8 ครั้ง/เดือน	107	26.75
มากกว่า 10 ครั้ง/เดือน	12	3
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.6 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม

จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่า 2 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 277 คน หรือร้อยละ 69.25 ถ้ามีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่า 5 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 116 คน หรือร้อยละ 29 และถ้ามีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมมากกว่า 8 ครั้ง/เดือน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 7 คน หรือร้อยละ 1.75 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ไม่มีความสุข

จำนวนครั้งประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 2 ครั้ง/วัน	277	69.25
มากกว่า 5 ครั้ง/วัน	116	29
มากกว่า 8 ครั้ง/วัน	7	1.75
มากกว่า 10 ครั้ง/วัน	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ยังคงมีความสุขมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้ามีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 2 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีความสุข 375 คน หรือร้อยละ 93.75 และถ้ามีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 5 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีความสุข 25 คน หรือร้อยละ 6.25 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ยังคงมีความสุข

จำนวนครั้งประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ยังทำให้มีความสุขปกติอยู่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ครั้ง/วัน	375	93.75
น้อยกว่า 5 ครั้ง/วัน	25	6.25
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.2.7 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้าจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยที่มากกว่า 2 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 388 คน หรือร้อยละ 97 และถ้าจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ไม่มีความสุขเลยที่มากกว่า 5 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุข 12 คน หรือร้อยละ 3 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย

จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ไม่มีความสุขเลย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มากกว่า 2 ครั้ง/วัน	388	97
มากกว่า 5 ครั้ง/วัน	12	3
มากกว่า 8 ครั้ง/วัน	0	0
มากกว่า 10 ครั้ง/วัน	0	0
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ายังคงมีความสุขมีลักษณะเป็นดังนี้ ถ้าจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ยังมีความสุขที่น้อยกว่า 2 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีความสุข 394 คน หรือร้อยละ 98.5 และถ้าจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้ยังมีความสุขที่น้อยกว่า 5 ครั้ง/วัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีความสุข 6 คน หรือร้อยละ 1.5 ดังที่แสดงดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4. 18 จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้ยังมีความสุข

จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ยังทำให้มีความสุขปกติอยู่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ครั้ง/วัน	394	98.5
น้อยกว่า 5 ครั้ง/วัน	6	1.5
รวม	400	100

ที่มา: การสำรวจ

4.3 การวิเคราะห์ลักษณะของมาตรวัดความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ บนพื้นฐานของเซตวิชันนัย

ในการศึกษามาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิชันนัยครั้งนี้ ได้ใช้ตัวชี้วัดดังนี้ รายได้ เวลาในการทำงาน จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิ

มนุษย์ชน มาทำการวิเคราะห์ โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่งจากผลการศึกษาได้ดังนี้

4.3.1 การวิเคราะห์ลักษณะมาตรวัดความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านรายได้

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์ โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่ง สามารถหาเซตวิสัยของระดับรายได้ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.18)

$$\bar{R}_I^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{I1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{I2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{In}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 1

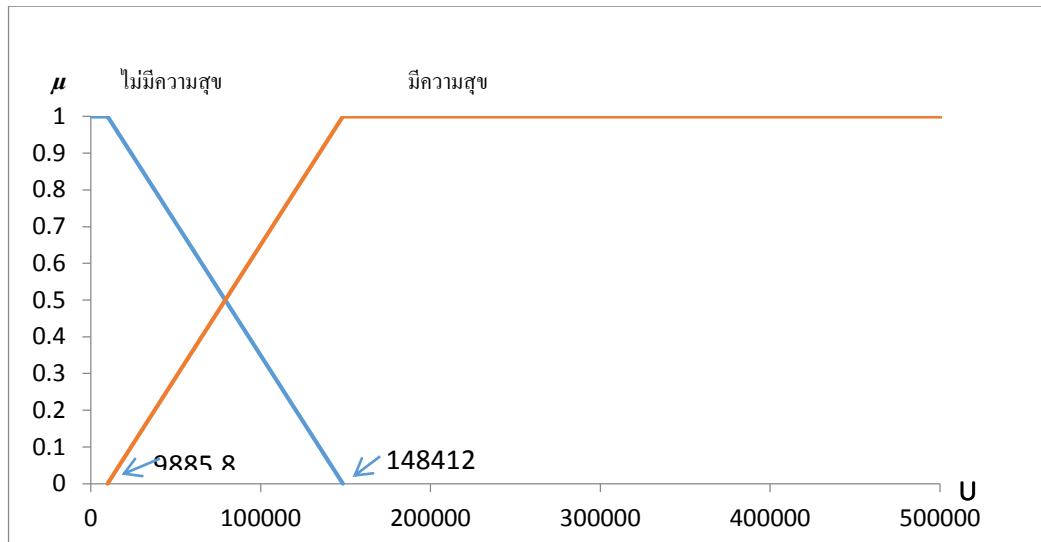
ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้ระดับรายได้ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ไม่มีความสุขเลย คือ การมีระดับรายได้ที่น้อยกว่า 9,885.8 บาท/เดือน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.5

และสามารถหาเซตวิสัยของระดับรายได้ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.19)

$$\bar{R}_I^H = (C^H(E_1) \otimes R_{I1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{I2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{In}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 1

ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้ระดับรายได้ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีความสุขมากที่สุด คือ การมีระดับรายได้ที่มากกว่า 148,412 บาท/เดือน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 เซตวิชันนัยของระดับรายได้

4.3.2 ลักษณะมาตรการวัดความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านเวลาในการทำงาน

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่งสามารถหาเซตวิชันนัยของเวลาในการทำงานที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.20)

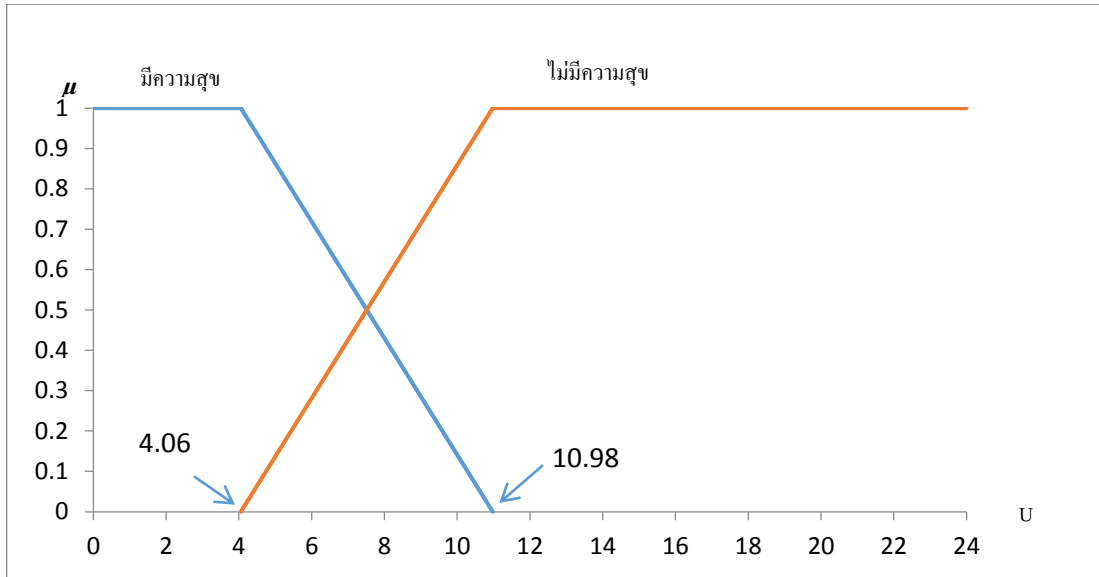
$$\bar{R}_w^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{w1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{w2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{wn}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 1 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้เวลาในการทำงานที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาในการทำงานที่มากกว่า 10.98 ชั่วโมง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.6

และสามารถหาเซตวิชันนัยของเวลาในการทำงานที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.21)

$$\bar{R}_w^H = (C^H(E_1) \otimes R_{w1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{w2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{wn}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 1 เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้เวลาในการทำงานที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือ การมีเวลาในการทำงานน้อยกว่า 4.06 ชั่วโมง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 เซตวิชันนัยของเวลาในการทำงาน

4.3.3 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่ง สามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.22)

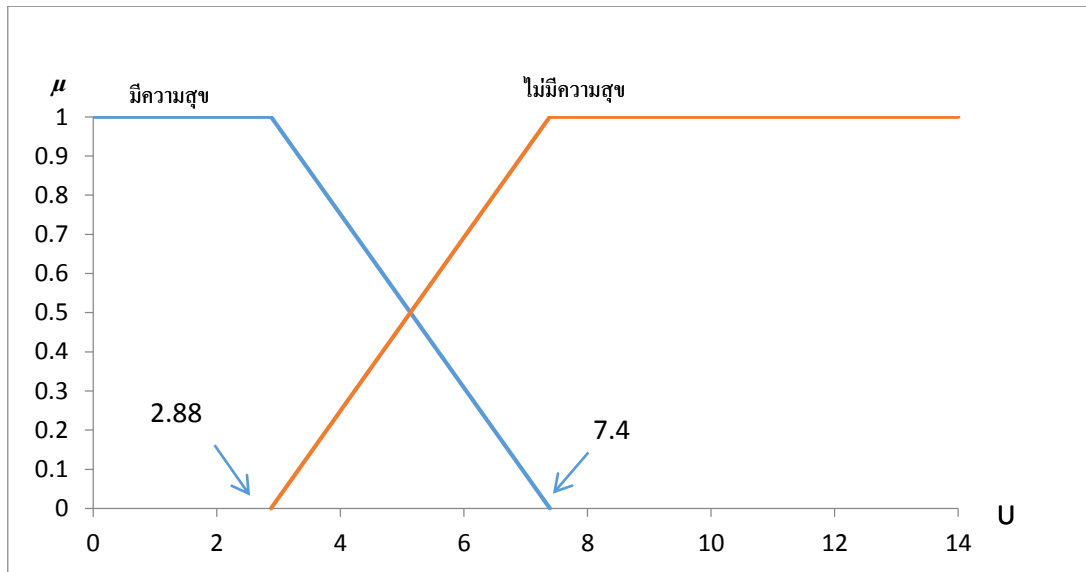
$$\bar{R}_m^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{In1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{In2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{Inn}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 2 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่มากกว่า 7.4 ครั้ง/ปี ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.7

และสามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.23)

$$\bar{R}_m^H = (C^H(E_1) \otimes R_{In1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{In2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{Inn}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์จะได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 2 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือ จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์น้อยกว่า 2.88 ครั้ง/ปี ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 เซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่เจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์

4.3.4 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์ โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่ง สามารถหาเซตวิชันนัยของเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.24)

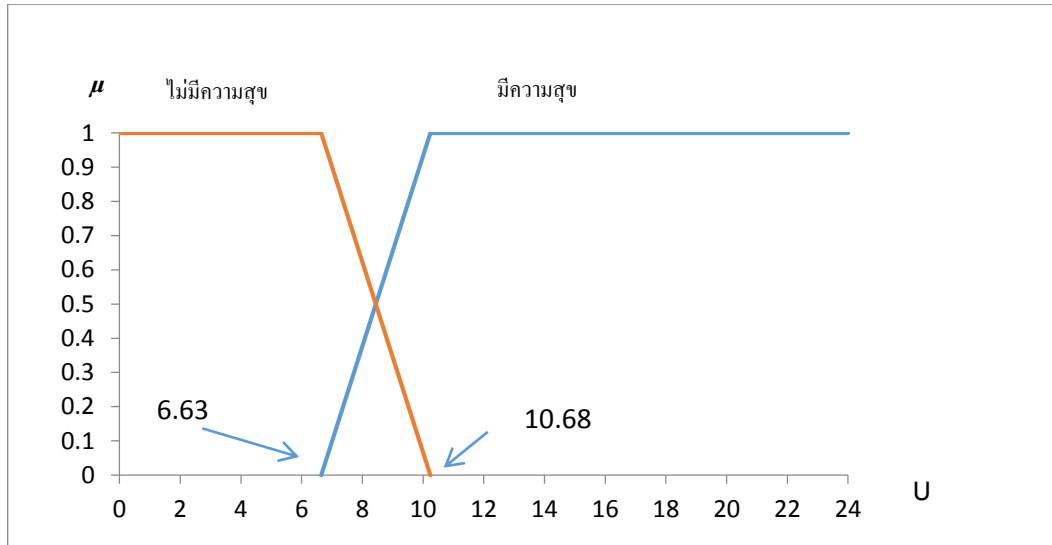
$$\bar{R}_F^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{F1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{F2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{Fn}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 2 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่มีความสุขเลย คือ การมีเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่น้อยกว่า 6.63 ชั่วโมง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.8

และสามารถหาเซตวิชันนัยของเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.25)

$$\bar{R}_F^H = (C^H(E_1) \otimes R_{F1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{F2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{Fn}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์จะได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 2 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวมากกว่า 10.28 ชั่วโมง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 เซตวิชันนัยของเวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว

4.3.5 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่งสามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.26)

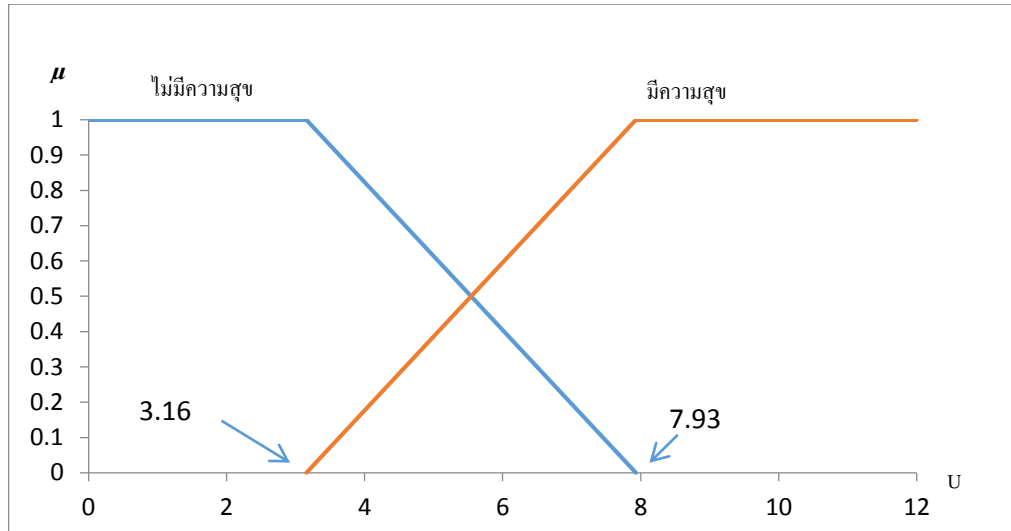
$$\bar{R}_{MF}^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{MF1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{MF2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{MFn}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 3 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่าง ไม่มีความสุขเลย คือการมีจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่น้อยกว่า 3.16 ครั้ง/เดือน ดังที่แสดงในภาพที่ 4.9

และสามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.27)

$$\bar{R}_{MF}^H = (C^H(E_1) \otimes R_{MF1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{MF2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{MFn}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์จะได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 3 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด คือจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคมมากกว่า 7.93 ครั้ง/เดือน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 เซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม

4.3.6 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์ โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่ง สามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.28)

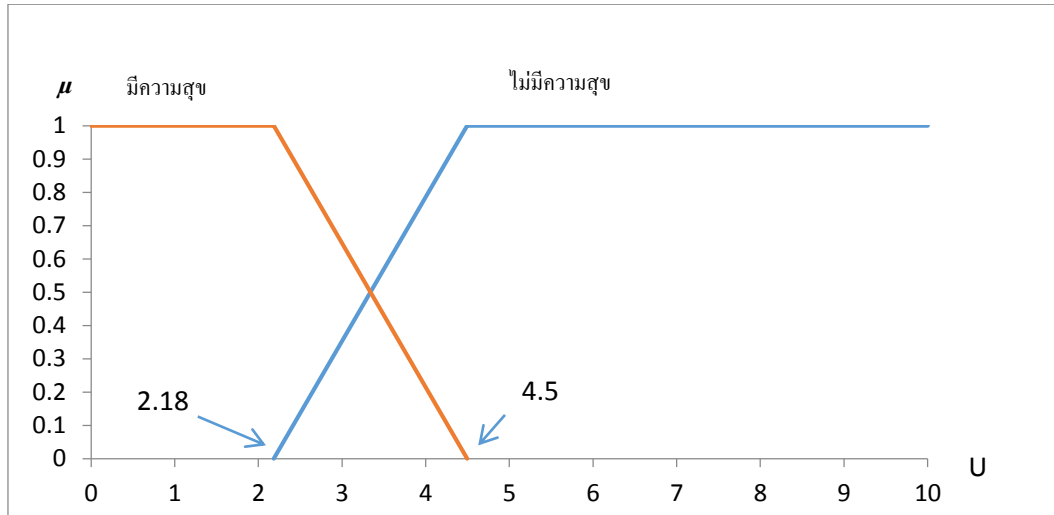
$$\bar{R}_{EN}^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{EN1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{EN2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{ENn}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 3 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากกว่า 4.5 ครั้ง/วัน ดังที่แสดงในภาพที่ 4.10

และสามารถหาเซตวิชันนัยของจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความสุขมากที่สุด จากสมการที่ (3.29)

$$\bar{R}_{EN}^H = (C^H(E_1) \otimes R_{EN1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{EN2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{ENn}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์จะได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 3 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีความสุขมากที่สุด คือ จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า 2.18 ครั้ง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 เซตวิชันัยของจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดลอม

4.3.7 ลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ด้านจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

จากข้อมูลแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ของประชากรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำมาวิเคราะห์ โดย Aggregating Fuzzy Opinions in the Group Decision-Making Environment (Hsu and Chen, 1996) ซึ่ง สามารถหาเซตวิชันัยของจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสุขเลย จากสมการที่ (3.30)

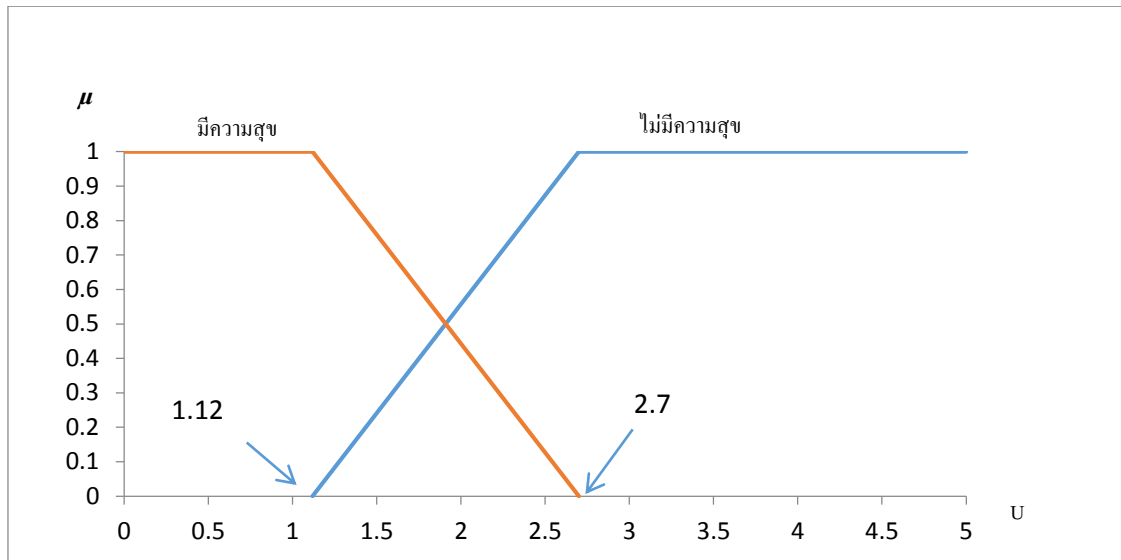
$$\bar{R}_V^{nH} = (C^{nH}(E_1) \otimes R_{V_1}^{nH}) \oplus (C^{nH}(E_2) \otimes R_{V_2}^{nH}) \oplus \dots \oplus (C^{nH}(E_n) \otimes R_{V_n}^{nH})$$

โดยจากการวิเคราะห์ได้ $C^{nH}(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 4 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มากกว่า 2.7 ครั้ง/วัน ดังที่แสดงในภาพที่ 4.11

และสามารถหาเซตวิชันัยของจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างยังมีความสุขปกติ จากสมการที่ (3.31)

$$\bar{R}_V^H = (C^H(E_1) \otimes R_{V_1}^H) \oplus (C^H(E_2) \otimes R_{V_2}^H) \oplus \dots \oplus (C^H(E_n) \otimes R_{V_n}^H)$$

โดยจากการวิเคราะห์จะได้ $C^H(E)$ ดังตารางภาคผนวก ข ที่ 4 ดังนั้น เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะได้จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างยังมีความสุขปกติ คือ จำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนน้อยกว่า 1.12 ครั้ง/วัน ดังที่แสดงดัง ภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 เซตวิชันนัยของจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน

4.4 อภิปรายผล

การศึกษามาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิชันนัย เป็นการศึกษาที่มีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามถึงด้านรายได้ เวลาในการทำงาน จำนวนครั้งการเจ็บป่วยที่ต้องพบแพทย์ เวลาที่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัว จำนวนครั้งที่ได้สังสรรค์กับเพื่อนหรือสังคม จำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม และจำนวนครั้งการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยในการวิเคราะห์ด้วยข้อจำกัดที่เป็นแบบสอบถามจึงไม่สามารถสอบถามถึงข้อมูลเชิงลึกได้มากเกินไป เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามอาจเกิดความเบื่อหน่ายหรืออื่นๆ และไม่สามารถสอบถามถึงระดับของปัจจัยมากที่สุดที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความสุขหรือส่งผลในทางตรงกันข้าม เพราะผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ไม่สามารถจะตอบได้จริง แต่จะตอบในทำนองที่ว่ายิ่งมากก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น ซึ่งในความจริงแล้วจากงานวิจัยหลายๆ ชิ้นที่ได้มีการยอมรับว่า ลักษณะของความสุขนั้นมีขอบเขตเนื่องจากปัจจัย เช่น งานวิจัยของ Daniel Kahneman(2002) ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี 2545 ที่ระบุว่า เมื่อเขาถามนักศึกษาของเขาว่า "จะยอมกินไอศกรีมรสโปรดที่สุด ติดต่อกัน 8 วันหรือไม่?" เขาพบว่า นักศึกษาผู้นั้นเกิดอาการลังเล และแสดงความไม่แน่ใจว่า ตัวเองจะมีความสุขหรือไม่กับการกินไอศกรีมรสโปรดติดต่อกัน 8 วัน และในการศึกษานั้นพบว่า ลักษณะมาตรวัดความสุขบนพื้นฐานเซตวิชันนัยในด้านการประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่าผลกระทบต่อลักษณะความสุขของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด เช่น ปัญหาการจราจรที่แออัดก่อให้เกิดปัญหาการจราจรตามมา ปัญหาของเสียงเครื่องบินที่ขึ้น-ลงของสนามบิน และปัญหามลพิษทางอากาศทางน้ำ เป็นต้น เพราะว่าจากการวิเคราะห์แล้วพบว่าจำนวนครั้งที่ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้กลุ่มประชากรตัวอย่างในเขต อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ไม่มีความสุขเลย คือ การมีจำนวนครั้งที่

ประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากกว่า 4.5 ครั้ง/วัน ซึ่งแท้จริงแล้วสภาพประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ นั้นมากกว่าผลจากวิเคราะห์ลักษณะมาตรฐานดัชนีพื้นฐานเขตวิถันย์ที่ 4.5 ครั้ง/วัน เช่น เสียงเครื่องบินที่ขึ้น-ลงมากกว่าวันละ 5 ครั้งอยู่แล้ว ดังนั้นปัญหาสิ่งแวดล้อมของเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ควรได้รับการแก้ไขโดยเร็ว ส่วนจากการวิเคราะห์ลักษณะมาตรฐานดัชนีพื้นฐานเขตวิถันย์ในด้านอื่นนั้น ลักษณะมาตรฐานดัชนีพื้นฐานเขตวิถันย์นี้ก็สามารถสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาด้านอื่นควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วเช่นกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved